

LAIVAS

No. 35. Metai X

Rugpj.-August 23, 1930

Latvian
republican
biblioteca

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

I KOR. 15, 1—10.

BROLIAI, aš primenu jums evangeliją, kurią jums skelbiau kuria jūs ir priėmėte, kurioje ir stovite, kuria ir būsite išganyti, jei ją laikote taip, kaip jums skelbiau nebent jūs būtumėte veltui įtikėję. Nes aš jums padaviau visupirma, ką ir ėmiau, kad Kristus numirė už mūsų nuodėmes, kaip sako Raštai; kad buvo palaidotas ir kad prisikėlė trečią dieną, kaip sako Raštai; kad pasirodė Kėfui ir po to vienuolikai. Paskiau jis pasirodė daugiau kaip penkiems šimtams brolių vienu kartu, kurių daugelis tebera gyvi iki dabar, kaikurie gi užimgo. Paskiau jis pasirodė Jokūbui, paskui visiems apaštalams. Visupaskiausia jis pasirodė man, lyg nelaiku gimusiam. Nes aš esu mažiausias tarp apaštalu, kurs neesu vertas vadintis apaštalu, nes aš esu persekiojęs Dievo bažnyčią. Bet Dievo malone aš esu tai, kas esu, ir jo malonė nebuvo

E v a n g e l i j a

ŠV. MORK. 7, 31—37.

ANUO metu Jėzus vėl palikęs Tyro ribas, per Sidoną atėjo pas Galiliejos jūrą, eidamas Dekapolio krašto viduriu. Ten atvedė pas jį kurčią nebylį ir prašė jį padėti ant jo ranką. Paėmęs jį šalin nuo minios, jis idėjo savo pirštus į jo ausis, prisilietė su savo seilėmis jo liežuvio, pažvelgė į dangų, atsiduso ir jam tarė: Effetta, tai yra, atsiverk. Jo ausys tuojau atsivėrė, jo liežuvio ryšys atsirišo, ir jis kalbėjo, kaip reikia. Tuomet jis jiems liepė niekam apie tai nesakyti. Juo gi labiau jis jiems liepdavo, juo labiau jie skelbė, ir juo labiau stebėjosi, sakydami: Jis visa gerai padarė; jis daro, kad kurtiniai girdėtų ir kad nebyliai kalbėtų.

manyje bergždžia. Aš dirbau daugiau už juos visus; tačiau ne aš, bet su manim esanti Dievo malonė.

“Šią naktį bus pareikalauta iš tavęs tavo sielos; kieno gi bus, ką tu prirengei?” (Luk. 12, 20).

“Kame jūsų turtas, ten ir jūsų širdis” (Luk. 12, 34).

“Kas-gi išsigins manęs žmonių akivaizdoje, to bus išsiginta Dievo angelų akivaizdoje” (Luk. 12, 9).

“Tu iš ten neišeisi, iki nebusi užmokėjęs paskutinio skatiko” (Luk. 12, 59).

“Laisvųjų Karalystė.”

“Eidami į visą pasaulį, apsakinkite Evangeliją visoms tautoms,” skambėjo beveik du tūkstančiai metų atgal Išganytojo žodžiai. Jie skamba dabar. Jie skambės iki pasaulio pabaigos.

Tie žodžiai pilni dieviškos jėgos, pilni galybės. Jie uždega daugybės širdis karščiausia meile Dievo ir artimo. Jie stumte stumia Kristaus karžygius užkariauti sielas Dievui ir Jo karalystei.

Tų žodžių jėga išskleidė apaštalus po visą pasaulį, ji sklaidė jų įpėdinius dar platyn, o šiandien jau nėra to kampelio pasaulyje, kuriame nebūtų skelbiama Evangelija.

Kuomet nekurių iš senovės katalikiškų tautų daug žmonių pagonėja, tarp jų yra nemažai ir *lietuvių*, tai atsivertę pagonys skubiai užima jų vietas. Išsipildys ir kiti Kristaus žodžiai seniai ištarti, kad iš Rytų ir Vakarų ateis ir sės ant sostų su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu dangaus karalystėje, o šviesybės sūnūs bus išmesti į paviršutines tamsybes.”

Supagonėję katalikai, tie buvę šviesybės sūnūs per krikštą, tikėjimą ir Dievo kitas malones, dabar paniekinę Bažnyčią ir sakramentus, perėjo į šetono karalystę ir bus, galutinai įmesti į tamsybes. Jų vietas skubiai užima pagonys, skaitlinagi atsiversdami.

Štai gražus vaizdas iš Siam'o “laisvųjų karalystės” gyvenimo. Jį nupiešė vyskupas Perres, Apaštalinis Siamo Vikarijus, aplankydamas Šv. Tėvą.

“Siamo karalystė,” kalbėjo vyskupas katalikiškajam korespondentui, “yra tarp francūzų Indo-Kinijos į rytus ir Burmos iš vakarų. Nuo Burmos ją skiria aukščiausi kalnai, tai ta karalystė daugiau pakrypus į pietų rytų pussalį. Mano centras yra Bangkoke, sostinėje. Mano teritorija apima 12 provincijų. Savo globoje turiu 32,872 katalikų. Skaičius nedidelis,

atsižvelgiant į visą gyventojų skaičių, bet tiek linksma, kad jų tarpe yra daug žymių žmonių, esančių atsakomingsose vietose.

Siamas buvo pirmoji vieta, kurioje pasirodė pirmieji Paryžiaus Užsienio Misijonieriai. 1662 metais jie atliko per Siamą savo kelionę toliau į rytus. Kuomet nuožmūs persekiojimui grėsė misijonieriams kitur, čia beveik visuomet jie išsilaikydavo. 1666 metais buvo įkurta pirmoji seminarija auklėti kunigams iš pačių azijatų tarpo. Šiandien turime 39 kunigus sijamiečius ir 19 Paryžiaus Misijonierių. Saleziečiai čia pradėjo savo darbą su 10 kunigų europiečių.

Mes didžiuojamės Siame savo katalikiškomis mokyklomis, kurios sostinėje įgavo labai gerą vardą ir yra laikomos didžiai svarbiomis. Pats Siamo karalius lankė Šv. Gabrieliaus Brolių Kolegiją ir Šv. Povilo Šartriečio Seserų Akademiją. Kolegijoje mokosi 2,716 bernaičių, Akademijoje 1,031 mergaitės. 1924 m. čia įsikūrė Seserys Uršulietės. Jos turi 150 auklėtinių. Brolių ir Seserų darbai neša saldžią paguodą.

Mes turime mokytojų-katechistų mokyklą. Turime ir azijačių seserų vienuoliją. Ji įsteigta 1670 m. Ji išplatina po visą pietų Aziją. Sijame jų yra 106. Jos teikia puikią pagalbą labdarybės darbuose. Bangkoke mes turime spaustuvę su 30 darbininkų. 1925 m. įsisteigė karmelitų vienuolynas ir turi 17 narių.

Sijamo gyventojai yra labai ištikimi buddistai, bet nei valdžia nei žmonės nestato jokių kliūčių Bažnyčiai. Šalies įstatymai mus pripažįsta ir leidžia pirktis žemės, kiek jos mums reikalinga. Aš jaučiu, kad Dievas man suteikė ypatingą malonę, leisdamas per 20 metų darbuotis Sijame.”

Bažnyčia ir Moterų Parėdai.

Išrodo, kad pagundos į puikybę ir tuštybę visuomet vargino moteris, pradėjus nuo pirmosios moteriškės levos ir baigiant mūsų laikų moteriškąja lytimi.

Ieva nuskyne uždraustąjį vaisių, kuomet gundytojas-velnias jai įkalbėjo, kad ji ir jos vyras Adomas busią kaip dievai, jei pavalgys to vaisiaus.

Būti kitokiais negu Dievas skyrė, žinoti tai, ką Dievas žino, tai buvo levos troškimas ir jos puikybė ir tuštybė. Tos aistros ją nugalėjo. Ji griebėsi naujos mados — pasijuto, kad ji nuoga. Bandė tuomet pridengti savo kūno nuogumus naujosios mados rūbais — medžių lapais. Tas jos prasimanytas rūbas buvo netinkamas ir Dievas nurodė tinkamą.

Taigi Dievas įsimaišė į tai, kokiais rūbais turėtų žmonės dengti savo kūną. Mat, pasirodė, kad pirmųjų tėvų prasimanyta rūbų "staila", ne pilnai dengė jų kūną. Dievas jiems nurodė tinkamą. Nuo to laiko dažnai Dievui teko įsimaišyti į žmonių rūbų, itin moterų rūbų "stailas." Tai rodo senovės raštai.

— 0 —

Kadangi Katalikų Bažnyčia užėmė Jėzaus Kristaus, Dievo-Žmogaus, žmonių Mokytojo, vietą ant žemės, tai jai prisiėjo tuojaus susidurti ir su moterų parėdų ir apsiėjimo "stailomis."

Kaip pirmosios moteriškės levos rūbo "staila" nebuvo jai naudinga ir tinkama, ir Dievui ji nepatiko, taip vėliau ir dabar nekuriuos moterų parėdų "stailos" ir moteriškos lyties papročiai, pilni tuštybės ir pagoniškos dvasios, netiko ir netinka Bažnyčiai.

Paciūs moterys, net tikinčios ka-

talikės nežiūri to, kad jų parėdai būtų tinkami, padorūs, patogūs, ilgiau laikytų, bet žiūri, kad būtų "paskutiniausios mados", kad ir šlykščiausi, nepadorūs, brangūs ir netvirti. Jos dargo savo veidą, teršia savo galvą. Nekuorios, panašiai monkėms, bando vyrus nuduoti.

Žiūrėk, nusikirpo plaukus "vyriškai," pasidėjo andaroką (sijonėlį) į šalikį, užsimovė vyriškas kelnes ir "sportauja."

Na ir, pasakykit, ko pilnos tokių "amazonių" galvos? Juk ištikrųjų, pilnos bulvinės košės, o ne smegenų, ne proto, apšviesto Dievo duotu tikėjimu.

Kas, kas, bet moterys ir merginos dažnai skundžiasi, kad joms peršilta, kad jos negalinčios eiti bažnyčion, nes alpstančios, kvapo, oro joms trūksta. Kur ne truks? Žiūrėk apsitempė dresiuke, susivaržė po krūtine, per liemenį, kad kraujas negali laisvai tekėti. O kam tai? Ugi, kad krūtinė, išvirtus aikštėn, pupso, kad įvairūs sanariai žymiai pasirodytų, kad lieknus liemenėlis riestai atrodytų.

Arba štai vėl stveresi kitos "stailos" — skylinės. Ant krūtinės, po kaklu plačiausia ir žema skylė, ant pečių — skylė, rankovių nėra nei trupučio, tai pro abi pažasti plačios skylės, kurios rodo moterų ir merginų "sekretus," iš apačios sijonėlis nei kelių nesiekia, — jau čia atviriausia ir didžiausia skylė. Vėjas gali perpūsti kaip per tuščią "barnę." Tik jau neturėtų būt šilta.

Be to, tos dresiuokės tiek storos, kaip voro tinklas. Jos beveik permatomos. Išvedė bernelis šokti, apgaubė ranka ir gali sučiuopti kiekvieną atski-

ra šonkaulį ir šį tą daugiau. Tai daugeliui vaikinių ir merginų labai patinka. Jie mėgsta šokti, kad ir karščiausiai būtų. Prakaitas nuo jų veidų varva, jie galvas purto, prakaito lašai tyška, nosinukės peršlapusios — bet šoka. Kodėl? Vieniems smagu skaityti šonkaulius, o antriems smagu, kad juos skaito.

Į bažnyčią tokiems sutvėrimams ateiti ir Mišių šv. dieną išklausti peršilta. Nebūtų peršilta, jei bažnyčioje vietoje Dievą garbinti būtų leista šonkaulius skaityti.

Kaip kam, gal būt, nerūpi šonkauliai, bet moteriškąją lytį ypatingai vargina parėdų tuštybė. Tai pagundai reta atsispiria.

Daugybei protingų žmonių gaila moteriškos lyties, kurią laiko pavergusios nuolatos mainomos "stailos." Gaila jų ir Bažnyčiai. Jai itin gaila, kuomet ji mato, kiek išganytojo krauju atpirktų sielų žūva del sekimo "stailų." Nekartą Bažnyčiai tenka net nekurias "stailas" viešai pasmerkti, nes jos neša tiesiog ir tikriausią pražūtį. Bažnyčia kartais turi imtis net skaudžių priemonių išgyti iš Dievo namo piktinančias "stailas."

—o—

To vargo turėjo Bažnyčia visuomet. Jau šv. Povilas apaštalas su "stailomis" kovojo ir parašė, kaip moterys tuomet turėjo bažnyčioje apsieiti.

Štai jo žodžiai: "Aš giriu jus, broliai, kad visame atsimenate mane ir laikote mano įsakymus, kaip jums daviau. Bet aš noriu, kad jūs žinotumėte, jog kiekvieno vyro galva yra Kristus, moteriškės galva yra vyras, o Kristaus galva Dievas. Kiekvienas vyras, kurs meldžiasi (Dievo name) ar pranašauja **apdengta galva**, daro negarbę savo galvai (Kristui). Taip pat kiek-

viena moteriškė, kuri meldžiasi ar pranašauja **neapdengta galva**, daro negarbę savo galvai (vyrui ir per jį Kristui); nes tai vis tiek, lyg kad būtų apskusta. Jei moteriškė neapsigaužia, tenusikerpa plaukus. Bet jei moteriškei biau ru apsikirpti ar nusiskusti, tegul apgaužia savo galvą.

Bet vyras (Dievo name) neturi apsidengti sau galvos, nes jis yra Dievo paveikslas ir garbė, moteriškė gi yra vyro garbė.... Todel moteriškė turi turėti ant galvos viešpatavimo ženklą del angelų. Tačiau nei vyras be moteriškės, nei moteriškė be vyro, Viešpatyje...

Jūs patys spręskite, ar pritinka moteriškei melstis Dievui neapsigaubusiai? Ir pati prigimtis ar nemokina jūsų, kad jei vyras želdina ilgus plaukus, tai yra jam negarbė, bet jei moteriškė želdina ilgus plaukus, tai yra jai garbė; nes plaukai jai yra duoti gaubtės vietoje. O jei kam rodos, jog jis galėtų ginčytis, tas nežinai, kad mes tokio papročio neturime, taip pat Dievo Bažnyčia. (1 Kor. 11; 2-16).

—o—

Taigi, jei šv. Povilas tiek rašo, kad įrodytų, jogei moterys privalo melstis bažnyčioje, turėdamos apgautas galvas, ką jis pasakytų, pamatęs moteris bažnyčiose su parėdais, kurie neapdengia nei pečių, nei krūtinės, nei rankų iki pat kaklui, nei kojų iki aukščiau kelių. Man rodos, kad jis būtų liepęs, ištikrųjų, išmesti jas laukan iš bažnyčios.

Be to, matome, kad jis del užsilaikymo ir parėdų bažnyčioje pamaldų laike ginčų nepripažįsta. Bažnyčia taip išsprendė, jis tai paaiškino ir viskas baigta. Ginčiais ir dabar Bažnyčia neužsiima.

Pasakė, kad jei moteris artinsis primti šv. Komuniją, apsitaisius netinkamais rūbais, jai Komunjijos neduoti.

Taip kunigas gali ir privalo padaryti, kad tuo būdu išgydytų iš biaučių "stailų" ligos.

Dabar dar vieną naują "stailą" pasisavino merginos, eidamos bažnyčioje prie altoriaus "šliūbą" imti.

Iš kur ta "staila" atsirado, tai bala ją žino; bet kad ji netikus ir nesutinka su tikėjimo ir Bažnyčios dvasia, tai tas žinia.

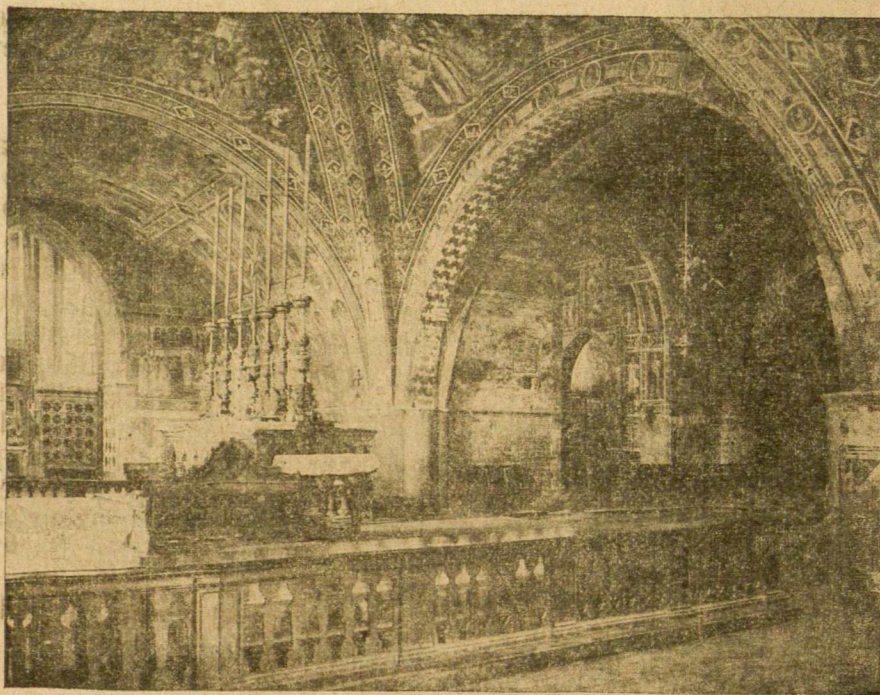
Merginos (nuotakos) artinasi prie altoriaus šokdamos. Kokis tas šokis, nežinau; ar jis "two steps," ar jis "three steps", ar jis "two steps forward, one step back," nežinia, bet šokis. Ir tai yra netikęs dalykas. Bažny-

čiai prisieis tai "stailai" uždaryti Dievo namų duris.

Keistas dalykas, kad katalikės merginos, pasirengusios kitais atžvilgiais tinkamai į šliūbą, eina prie altoriaus visiškai netinkamai. Jos mėgsta pamėgdžioti. Pamatys, kad protestonų, žydų, ar masonų merginos ką panašaus daro, tai žiūrėk, ir katalikės tai pasistvėrė.

Panašiai atsitinka ir su giedojimais: vietoje gražaus, katalikiško himno, užtraukia kokį "I love you, I love you!" Lyg rodos, kad vargoninkė įsimylėjus į jaunikį, ar vargoninkas į jaunąją.

—o—

Šv. Pranciškaus kapas Asyžiuje.

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

(Tąsa).

41. Sentimentalizmas.

Kas jis yra? Sentimentalizmas, arba malonus jausmingumas, kuris pasireiškia dvasiniame žmogaus gyvenime, yra tai jausmingoji maloni iki džiaugsmo ašarų nuotaika dvasinių lavybų ir maldos metu, apimanti dvasią ir kelianti sielą prie artimesnio vienijimosi su V. Dievu.

Toji maloni jausmingoji nuotaika dažnai būna per daug įvertinama žmogaus. Kai kurie žmonės pradeda net mintyti, jei maldos metu ar laike dvasinių lavybų nejaučia, to jausmingojo malonumo, tai būk jų malda esanti negera. Tokios sielos eina toliau ir suskirsto savo pareigas: kurios sukelia tą jausmingą malonumą — sako, esančios geros pareigos, o kurios neteikia tos nuotaikos — esančios negeros. Tuo būdu jausmingoji nuotaika pasidaro dvasinių lavybų, maldų ir pareigų teisėjas. Teisėjas gi turi būti proto teisingas sprendimas. Jausmingumas negali būti tiesos nurodotojas, nes jausmai vien pagelbsti protui surasti tiesą, ją-gi supranta protas, o ne jausminga maloni nuotaika, kuri nėra pastovi, bet dažnai mainosi ir kartais visai nepasireiškia žmogui.

Jausmingumo padariniai. Visi pojūčiai, tinkamai naudojami, teikia žmogui malonumo. Švelni muzika, gražios varšos, skanus kvapas, malonus skonis, švelnutis palytėjimas — tai vis malonūs pojūčiams dalykai. Pojūčiais pasiekiamo mus gaubiančią aplinkumą, bet jais negalime pasiekti dvasinių sričių: proto, valios, dvasinės atminties, sąžinės. Užtat pojūčiais patiriami jausmai tik tiek yra geri, kiek jie patarnauja žmogaus dvasiai tobulėti. Būtų didelė klaida manyti, būk pojūčiais atjaučiamas malonumas pasako apie mūsų dvasinių jėgų veikimo vertę. Tos dvi sritys yra labai skirtingos.

Mūsų laikų išsilepinusieji žmonės visur ieško sau jausmingojo malonumo, net maldoje; nors malda yra minties ir valios pakėlimas į Dievą, o ne pojūčių. Nors kiekvienas darbas teikia pasitenkinimo ir malonumo, jei tik buvo tinkamai atliktas; bet gerus darbus, pasinkus, maldas ir budėjimus atliekame iš Dievo meilės, o ne dėl patiriamą malonumo. Jį galime jausti ir galime nejaušti, o maldos ir gerų darbų vertė delei to nei kiek nesumažėja, ar padidėja. Klaidai įsigalėjus, seka jos blogi padariniai:

1. Malonaus jausmingo pasitenkinimo ieškantieji maldoje asmenys pasidaro taip pat nepastovūs, kaip tas jausmingumas.

2. Jų maldos atlikimo būdas reiškiasi paviršutiniškumu, nerviškumu. Savo vaidentuve skrajoja, beieškodami jausmingų malonių vaizdų ir džiaugsmo ašarų.

3. Neturi savyje nei vienos pastovios dorybės, nes kiekvienas dvasios pastovumas juos erzina.

4. Į jausmingumą pakreipę savo mintį, gyveną jausmais, o ne protu; todėl dažnai padaro skaudžių klaidų ir nusikaltimų artimo ir Dievo meilei.

Kas tikrai Dievo neieško, Jo rasti negali. Kas save ieško, save randa kartu su blogais palinkimais. Savo jausmingame pasitenkinime matydamas laimę, jos kitur neieško, bet gyvena jausmais, nusikalsta Dievui ir pražudė savo amžinąją laimę. Jausmingumas turėtų žmogui tarnauti, bet netvarkomas, išbujojęs jis pavergia žmogui. Reikia sutvarkyti.

Priemonės sutvarkyti per daug išbujojusiam jausmingumu yra šios:

1. Iš naujo padėti dvasinio tobulumo pamatus. Jie yra: a) Šventa Dievo baimė; b) Atgaila; c) nuodėmių nekentimas; d) nuoširdus Dievo ieškojimas; e) Dievo malonių aukštas įvertinimas.

2. Reikia pakeisti dvasios vadovą ir savo draugus, jeigu jie yra jausmingojo gyvenimo

priežastis ir paskatintojai.

3. Venk jaudinančių vaizdų ir aprašymų.

4. Nesivaduok pirmuoju išpūdžiu; nieko nenutark, nieko nedaryk gerai neapsvarstęs; kuomet mintis jau bus rami ir valia laisva nuo jausmingųjų išpūdžių, tada padarytas išsprendimas bus daug protingesnis.

5. Apsisaugok ir budėk, kad nesukiltų jausmingoji prigimtis, ypač į nuodėmę vedanti, kad nebūtum pasmerktas, kaip stabmeldžiai, kurie "pažinę Dievą, jie negarbino jo kaip Dievo ir nedėkojo; savo mintyse pasidarė tušti, ir neišmintinga jų širdis aptemo. Tardamies esą išmintingi, pasidarė paiki... Todėl Dievas juos padavė jų širdies geismams, į susitepimą, tuos, kurie pamainė Dievo tiesą melu, garbino ir tarnavo velyk sutvėrimui kaip Sutvertojui." (Rom. 1, 21-25).

42. Jausmingieji Geismai.

Geismai arba geiduliai, iš atžvilgio į žmogaus prigimtį, nebūtinai turi būti blogi; tai žmogaus prigimties savumai, jėgos, kurias gerai panaudoję, turime naudos, o blogai vartodami, — didžiausius nuostolius.

Paprastoje žmonių kalboje geiduliai reiškia nesutvarkytas jausmingasias asmens galias, vedančias į blogą.

Kadangi, nagrinėdami didžiausias nuodėmes, daug esame kalbėję apie atskirus geidulius, čia tenka vien bendraisiais bruožais, suglaustai nurodyti į geidulių veikimą, jų gerus ir blogus padarinius ir kaip juos sutvarkyti.

Kas yra geidulys? Geidulys yra tai staigus veiksmas jausmingojo pojučio, siekiant geidžiamo gėrio, su didesniu ar mažesniu susijaudinimu. Pav. žmogus supyko. Kraujas mušė jam į veidą, pasidarė neramus, susierzino dirksniai. Arba štai išsigando. Nublanko veidas; susispaudė širdis. Tai įvyksta dėl to, kad žmogaus siela su kūnu artimai susivienijus.

Geiduliai nevisada sutampa su valios norais. Žmogaus protingas noras, Dievo malonės stiprinamas, turi valdyti geidulius, pakreipti juos į gerą, bet nevisada pasiseka.

Žmoguje yra vienuolika geidulių, būtent: 1) meilė; 2) neapykanta; 3) troškimas; 4) vengimas; 5) džiaugsmas; 6) liūdėsysis; 7) drąsa; 8) baimė; 9) viltis; 10) nebiltis; 11) piktumas.

Geiduliai, kurie pas atskirą žmogų ryškiau pasirodo, jie teikia to asmens būdai savo požymį. Vieni žmonės yra drąsūs, kiti bailiai; vieni pilni prielankumo ir meilės, kiti pilni neapykantos ar piktumo ir t.t.

Išganytojas, Jėzus Kristus, turėjo visą žmogišką prigimtį, turėjo ir geidulius, bet jie pasireiškė kilniausiu būdu. Be galo Jis mylėjo visus žmones ir nekeitė nuodėmės; troško mūsų išganymo, laimės ir parodė kaip vengti ir nugalėti pagundas. Jisai džiaugėsi žmonių laime, liūdėjo ir verkė Jeruzalės, kad šventasis miestas nepažino aplankymo dienos. Drąsiai skelbė tiesą, bet baimė suspaudė Jo širdį Alyvų darže prieš kančią. Vilties reikė, jog mokiniai atgailos savo Išganytojo apleidimą Jo suėmimo metu; bet Jisai neturėjo vilties pataisyti sugedusią Judo Iskarijoto širdį. Šventame uolome užsirūstinęs išvaikė iš Jeruzalės šventovės pirklius, sakydamas, jog ten yra maldos vieta, o ne galvažudžių lindyne.

Visai kitaip žmonės valdo savo geidulius. Čia pasitaiko daug iškrypimų. Tinkamai nevaldomi geiduliai padaro be galo daug žalos sielai. O tinkamai sutvarkyti: 1. tarnauja protui; 2. pažadina valią į gerą.

Pav. Žmogus, kuris nori pasitarnauti savo tautai ar kokiu nauju išradimu, ar naudingu raštu ir t.t., uoliai imasi darbo, ieško tiesų, dirba daug, net nuovargio neatjausdamas. Dalyko meilė, viltis jį atsiekti gimdo smarkų troškimą ir pasiekus jo, — didelį džiaugsmą. Tai gi, į tinkamą pusę ir tinkamu būdu pakreiptieji jausmingieji geismai tarnauja žmogui.

Bet nesutvarkyti geiduliai:

1. Užtemdo sielą ir jos dvasines jėgas. Geiduliams netvarkingai išgalėjus, mažta proto šviesa. Ne protas, o geiduliai valdo tada žmogų.

2. Netvarkingi geiduliai niekad nepasitenkina. Žmogui teikia jie sopulių ir labai karčią išvidinę kovą su sąžine, iš to kyla sielvartai.

P E T R U K A S .

29-ta Kovo.

Šį kartą parašysiu paišeliu tik kelius žodžius lovoje. Mamytė su Joneliu ir Elenyte nuėjo į bažnyčią išklausti šv. Mišių. Aš šiandien negaliu eiti prie šv. Komunijos, ir baisu man darosi, kad aš jau daugiau neimsiu šv. Komunijos. Esu vienas dangiškame kambary. Penktadienį, po šv. Komunijos, rodėsi, kad Viešpats Jėzus man pasakė: — “Petreli, norėtum mirti, kad tėvelis įtikėtų?” — “Taip” — atsakiau. Paskui meldžiau Viešpaties Jėzaus, kad leistų man daug kentėti už mylimo tėvelio nuodėmes. Grįžus man iš mokyklos, tuoj po pietų, pasipylė iš burnos kraujas. Tas pasikartojė per dvi dienas. Atėjo pas mane gydytojas. Išėjus jam, motina priglaudė mane ir verkė. Paskui pasakė Joneliui, kad pradėtų drauge su ja noveną už mano sveikatą. Bet aš nenoriu pasveikti. Noriu mirti, kad greičiau pamatyti Viešpatį Jėzų ir išgelbėti tėvelį. Kenčia daug, bet kenčia noriai, kad atversti kaltininkus, kaip Viešpats Jėzus darė. Mirus man, prašau kunigo melstis už mane.

Tavo Petras.

Balandis.

Brangus Tėveli!

Dar kartą rašau Jums, bet tą laišką rašo Jonelis, nes aš rašyti jau negaliu. Tuoj būsiu drauge su Jėzumi. Ilgai tai neprasitęs. Kaip aš džiaugiuos! Būdamas vienas, giedu sau misijos giesmes: “Į dangų į dangų, kada-gi ten būsiu!” Labai skauda man krūtine, bet esu laimingas, laimingas. Niekad taip laimingas nesijaučiau. Klebonas atėjo mane atlankyti. Klausė mane, ar tiesa, ką jam kalbėjo, kad aš ėjau kasdien į kitą bažnyčią priimti šv. Komuniją. “Tiesa,” atsakiau. “Kodėl taip elgies, Petreli?” — “Kad džiaug-

tųsi Viešpats Jėzus ir Šventas Tėvas ir kad grįžtų tėvelis į tikėjimą. Ir tik ta mintimi vaduodamasis troškau mirties. — Kunigas apsiverkė ir, nieko neatsakęs, išėjo. Nedrįsau prašyti jo, kad atneštų Viešpatį Jėzų, bet paprašiau Kūdikėlio Jėzaus, kad pasakytų už mane.

Petras.

Brangus Tėve!

Atrodo, kad aš sveikstu. Galėčiau paišeliu rašyti, bet Jonas man nedavė, todėl jam diktuoju. Klebonas kitą dieną vėl atėjo. Maniau, kad pyks už tai labai. Bet jis, paėmęs mane už rankos, paklausė: “Norėtum, turbūt, Petreli, imti kasdien šv. Komuniją?” — “Taip, Tėveli!” — “Gerai, aš pats tau nešiu šv. Komuniją kasdien. Pradedam nuo rytojaus dienos. Melskis, Petreli, už mane.”

Kita diena atėjo labai veikiai. Motina apstatė aplinkui gėles. Jonulis ir Elenytė meldėsi. Rankoje laikė uždegtas žvakes. Tėtė buvo labai sujaudintas, atsiklaupė taipogi ir, rodos, meldėsi. Kunigas, priėmęs mane prie šv. Komunijos, atkalbėjo su manim poterius ir padėjo man atlikti padėkos aktą. Sakydamas tuos žodžius: “Melskimės už mūsų tėvus,” pažvelgė į tėtę. Tėvelis veidą turėjo užsidenkęs skarele.

Po pietų atėjo vėl kunigas. “Petreli, ką turiu daryti, kad vaikeliai eitų dažniau prie šv. Komunijos taip kaip tu eini?”, klausė manęs. “Kunige, meldžiu sudaryti šv. Komunijos lygą.” “Gerai, Petreli, tuojau pradėsiu darbą. Melskis už mane. Rytoj vėl atnešiu Tau šv. Komuniją.” Mamytė į tai atsakė šitaip: “Gerbiamas Klebone, tegul Tėvelis save taip nevargina; turite jauną pagelbininką, jam bus lengviau.” — “Ne, aš turiu duoti gerą pavyzdį. Kiekvienas tegul žino, kad vienintelis mano troškimas yra maitinti mažų

vaikų sielas taip kaip Viešpats Jėzus ir Šventas Tėvas nori, kad būtų maitintos. Taip, dabar suprantu ypatingą Viešpaties Jėzaus meilę mažiems vaikams." Pabučiavęs mane, išėjo.

Tavo Petras.

Brangus Tėve!

Vaikelis Jėzus duos visa man. Klebonas sudarė šv. Komunijos lygą. Dar pasakė paskui, kad Elenytė, kuri turi tik penkis metus, gali eiti prie šv. Komunijos, Didžiajame Ketvirtadienį. Dabar lieka tik tėvelis. Prašiau tėvelio, kad melsųsi kasdien su manim, ir jis tai padarė. Atkalbėjo ražančių ir "Atmink švenčiausioji Pana Marija." Gal nebus jau mažes, kai tėvelis atsivers, bet matysiu tai iš dangaus. Tą auką padarysiu dėl Jėzaus. Tas, turbūt, paskutinis mano laiškas. Miegoti negaliu ir kosčiu per kiaušras naktis.

Iki pasimatymo danguje.

Tavo Petras.

P. S. Danguje melsiuos už Jus ir už šv. Komunijos lygą.

(Bus daugiau).

KATALIKŲ PASAULY

Vatikano Miestas.

Liepos 15 d. Šv. Tėvas priėmė savo audiencijon 500 maldininkų iš Kalifornijos. Juos pristatė Šv. Tėvui jezuitas, tėvas Juozas R. Stack. Maldininkai įteikė piniginę dovaną ir albumą su 50,000 parašų.

Meksikos Miestas.

Iš čia pranešama, kad paralyžiaus užgautas, mirė vyskupas Miguel M. de la Mora, 57 metų amžiaus. Jis per daug metų didvyriškai kovojo už katalikų teises Meksikoje. 1917 met. jį apkaltino, kad jis daręs sąkalbį prieš valdžią. Jis buvo

areštuotas. Tas įvykis nustebino visus pasaulio katalikus.

Jungt. A. Valst. prezidentas Wilson kreipėsi jo reikalu į Meksikos prezidentą Carranza; Šv. Tėvas, Benediktas ieškojo jo paliuosavimo.

Kada buvo užmuštas generolas Obregon, ir dėl to buvo pradėta kaltinti katalikus, vyskupas de la Mora viešai tai paneigė, pabrėždamas, kad katalikai su tuo nužudymu neturi jokių reikalų. Jis nepasibijojo išeiti viešumon iš vietų, kuriose jis slapstėsi nuo valdžios persekiojimų.

OBERAMMERGAU (Vokietija). Čia šiemet įvyksta Kristaus Kančios vaidinimas. Tūkstančiai žmonių lankosi tai pamatyti. Atsilankė ten būrys lietuvių amerikiečių ir šiaip ten lankosi tūkstančiai Amerikos piliečių katalikų ir nekatalikų.

Salemono Salos.

ROMA. — Iš šio katalikybės ir Kristaus Bažnyčios centro nešama Evangelija į visus pasaulio kampus ir kampelius.

Okeanijoje, netoli Azijos krantų iš pietų pusės, tarp kitų salų yra vadinamos "Salemono Salos." Jose gyvena labai nuožmūs ir pikti gyventojai. Tarp jų buvo įsigyvenus žmogėdystė ir biaurus velnio garbinimas.

Ten skelbiama buvo evangelija nuo senų laikų. Buvo ten įsteigtas Apaštalinis Vikarijatas 1844 m. liepos 19. Pirmasis toms saloms skirtas vyskupas buvo tų gyventojų nukankintas.

1897 m. Maristų Kongregacija pradėjo misijų darbą tose salose. Ji turėjo šiek tiek pasisiekimo. Dabar ten yra 10,809 katalikai, 18 kunigų, 4 broliukai ir 19 seserų mokytojų.

Dabar paskirtas ten naujas vyskupas, amerikietis, Tomas Wade, S. M. iš Providence, R. I.

MUSŲ DARBAI

ORĖDAMI greičiau sudaryti didesnę Lietuvos Kolegijai įkurti fondą, įvairiais būdais prašėme ir prašome katalikiškos visuomenės pagalbos. Marijonų Kongregacija deda visas savo jėgas, kad išauklėjus Amerikos lietuviams katalikams jaunų, čia gimusių vadų-kunigų ir misijonierių. Šešiolika mūsų klierikų eina kunigų mokslą įvairiuose Universitetuose ir Kunigų Seminarijose. Be to, Marijonų Vienuolija rūpinasi kiek galint greičiau įgyti būsimai Lietuvos Kolegijai tinkamą vietą. Bet Kolegijos Fondui nesmarkiai augant, sunku buvo užsimoti plačiai, pav. užsitraukiant 150,000 naujos skolos, ar daugiau, kad Lietuvos Kolegiją įkūrus. Bet jau darbas įpusėtas. Rytinių Valstybių lietuviai gausiau aukomis ir gyvais žmoniėmis prisidėdami prie Lietuvos Kolegijos kurimo, nori, kad Marijonai tą Kolegiją įkurtų Rytuose, kur gyvena daugiau 70% lietuvių išėivijos. Tą patį Kolegijos Fondą žymiai padidins naujo automobilio išleidimas "Labor Day" dienoje. Pirkusieji laimės ženklelius, be abejo, lauks pranešimo, kas laimėjo ir pasiėmė naują "Auburn."

Šiuomi prašome visų, kurie turi pardavę tų bilietų, kad nepavėluotų grąžinti į Marijonų Kolegiją kun. J. Mačiulioniui, M. I. C. Marian Hills College, Hinsdale, Ill. Visas likusis pelnas eina į Kolegijos Fondą. Prisidėkite ir paremkite visuomeninį reikalą.

Kolegijos Remėjai:

Ant. ir Alek. Jonaičiai Chicago, Ill.	5.00
G. Norkunienė New Haven, Conn.	3.00
Petras Balkus Detroit, Mich.	5.00
Beatrice Pileckienė Montello, Mass.	3.00
Pranas Kuras Norwood, Mass.	3.00
Jurgis Bulavas Chicago, Ill.	4.00

Ona Valauskienė Kenosha, Wis.	3.00
Mar. Guberaitė St. Clair, Pa.	3.00
B. Sekleckis Chicago, Ill.	3.00
Mar. Žilinskiūtė Cleveland, Ohio	3.00
Elzb. Gvazdinskienė W. Hazleton, Pa.	3.00
K. Valaitė Baltimore, Md.	3.00
Jurg. Mikalauskas Detroit, Mich.	3.00
Adomas Paulosky Minersville, Pa.	5.00
Ona Oksienė Montello, Mass.	3.00
K. Vasiliauskas S. Boston, Mass.	3.00
J. Micevičaitė Chicago, Ill.	3.00
John Urbelis East Chicago, Ind.	3.00
Jonas Bulatas Forest City, Pa.	3.00
S. Cibulskienė Waterbury, Conn.	5.00
Elena Stulgaitė Cicero, Ill.	3.00
E. Cesevičiūtė Chicago, Ill.	3.00
J. Augaitis Dayton, Ohio	1.00
Jonas Overka Nashua, N. H.	3.00
Polikarpas Liolia Montello, Mass.	3.00
Pranas Budreskis Montello, Mass.	5.00
Kazimieras Grigas Montello, Mass.	3.00
Ad. Jarmalavičius Montello, Mass.	2.00
Adomas Petkus Montello, Mass.	5.00
Petr. Verveckas Montello, Mass.	3.00
Ford. Tamulevičius Montello, Mass.	3.00
Tadas Kubilius Montello, Mass.	3.00
M. ir V. Grinevičiai Worcester, Mass.	3.00
P. Radzevičius Chicago, Ill.	3.00
Sim. Adomaitis New Britain, Conn.	3.00
Stan. Litvinavičius Cicero, Ill.	3.00
Šv. Juozapo dr-stė Sheboygan, Wis.	12.50
D. Pulokas Thorp, Wis.	3.00
Antanas Šadbaras Lietuva	3.00
Petras Taurozas Cicero, Ill.	3.00
A. Vainaitis Chicago, Ill.	3.00
O. Gudimienė New Britain, Conn.	3.00
Ant. Atkočienė Worcester, Mass.	3.00
Urš. Kasparienė Roebing, N. J.	3.00
Ag. Valienė E. Cleveland, Ohio	3.00
Matulevičius Ant. Shenandoah, Pa.	5.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas
Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

ROCKFORD, ILL. Liepos 13 d. įvyko šv. Petro ir Povilo lietuvių parapijos išvažiavimas į King's Miškus. Jis pavyko labai gerai. Žmonės, vieni tuojau po ankstybų, kiti po antrųjų Mišių, traukė į miškus. Prisirinko jų daugybė — ir senesniųjų ir jaunesniųjų.

Oras buvo gražus — nei per karštas, nei per šaltas.

Miške, toujau susitaisė žaislų lošėjai ir linksmi žaidimai, pasimainant žaidėjams, tęsėsi iki sutemų. Piknikieriai vieni ant stalų, kiti tiesiog ant žolės, išdėstė savo užkandžius ir praalkę stiprinosi patys ir vaišino svečius. O tų svečių buvo net iš Cicero, Chicagos, Kewanees, Beloit, St. Charles ir iš kitur. *R. M.*

CICERO, ILL. Iš Latvijos atvyko atostogų praleisti į Cicero, Ill. kun. Antanas Kvedaras. Ten jisai turi savo giminių. Apsigyveno pas šv. Antano par. kleboną kun. J. Vaičiūną. Klebonas džiaugiasi svečiu — pagelbininku, o svečias patenkintas gauta proga arčiau pažinti Amerikos lietuvius.

SO. CHICAGO, ILL. Šv. Juozapo lietuvių parapija turėjo pirmutinį savo gyvavime pikniką liepos 20 d. 1930. Piknikas gerai pavyko ir pelno liko \$1,100.00. Klebonas ir komitetai labai džiaugiasi tuo pasisėkimu ir reiškia dėkingumo žodžius visiems parapijonams, svečiams ir kaimynams, šį pikniką parėmusiems.

R. U. B.

ANTIOCH, ILL. Vaelovas Baranauskas, 16 metų vaikas, iš Chicago, Ill. prigėrė liepos 27 d. Petite ežere, Antioch, Ill.

A. a. Vaelovas buvo geras vaikas ir jį mėgo Archer Laundry savininkas, kurs prie minėto ežero turi vasarnamį. Taigi pereitą sekmadienį Archer Laundry savi-

ninkas, pats vykdamas į vasarnamį, pasiėmė ir Vaelovą. Šisai tą dieną ežere besimaudydamas ir nuskendo.

SHEBOYGAN, WIS. Išvažiuoju į Lietuvą! Sudiev, visiems sheboyganiečiams lietuviams, draugams, pažistamiems, kostumeriams ir visiems biznieriems. Kadangi prisėjo greitai apleisti Sheboyganas, tat negalėjau su visais asmeniai atsisveikinti.

Sugrįžęs iš Lietuvos papasakosiu visiems daug naujienų. *V. Reklaitis.*

MONTREAL, CANADA. Liepos 20 d. buvo suruoštas šv. Teresės dr. jos išvažiavimas. Diena buvo labai graži, todėl netikėtai ir žmonių susirinko labai daug.

Rengiant išvažiavimą, buvo numatyta tris sunkius trokus paimti; bet pasirodė, kad šešiuose trokuose buvo per ankšta. Tokių didelių išvažiavimų pas mus retai atsitinka.

Be to, daug važiuo savais automobiliais.

Išvažiavimas puikiai pasisėkė. Vietą buvo išrinkęs mūsų gerb. kleb. J. Bobinas.

Vieta parinkta: 42 mylios žemiau St. Laurence upės, La Grevelle. Ten vasarą atostogas praleidžia mokyklų vaikučiai, brolių prižiūrimi. Ypatingai mūsų gerb. kleb. tą vietą yra pamylęs, nes mokslo metais jis daug vasarų ten yra praleidęs. Ir dabar buvo apie 400 vaikučių. *P. J.*

Kun. Juozapas Vaz.

GOA. (Indija). Šio krašto Arkivyskupas patvarke surinkti visas žinias apie tėvą Juozapą Vaz ten gimusį, augusį, kuris vėliau tapo vienuolis ir apaštalavo Ceylono saloje laike kruviniausių persekijimų.

Kada žinios bus surinktos, arkivyskupas iškels procesą, kad tėvas Vaz būtų įskaitytas į palaimintųjų skaičių.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Paaiškinkite per "Lai-vą" ar aš gyvensiu amžinai, ar yra amžinas gyvenimas ar nėra?

A. O. iš Springfield, Ill.

ATSAKYMAS. Taip, yra amžinas gyvenimas ir Tamsta amžinai gyvensi, tik ne ant žemės. Čia greitai baigsi savo kelionės ir bandymo dienas, netikėtai pasijusi amžinybėje ir taip pasiliksi. Po paskutinio teismo gyvuosi visados ir be paliovos su savo atmainytu kūnu, jeigu laimingą amženybę užsitarnausi; kitaip — gyvensi amžinai su pilnu sopulių savo kūnu atmetime.

Kasdien išpažįstame tikį į amžinąjį gyvenimą, kalbėdami "Apaštalų Sudėjimą" — Tikiu į Dievą — ir pabaigoje sakydami "ir į amžinąjį gyvenimą. Amen." Taigi ir Tamsta tą išpažįsti. Užtat taip gyvenk, kad pasiektumei niekadros nesiliaujančią laimę. Kas nori būti išganytas ir šventas, turi šventai gyventi.

KLAUSIMAS. Ar yra nuodėmė būti nariu tokios draugijos, kuri nešioja šventojo vardą, bet savo parengimuose pardavinėja "munšainę" ir pinigus deda savo izdan, net nei klebono neklauso?

D. J...as Lowell, Mass.

ATSAKYMAS. Jei ta draugija, kai po draugija, prieš tikėjimą ir Bažnyčią neina; jei jos konstitucija yra katalikiška, tai yra, jei reikalaujama, kad nariai atliktų velykines pareigas, tai būti jos nariu nėra nuodėmės.

Pardavinėjimas "munšainės" yra netikęs dalykas, kenksmingas, bet tas darbas nedaro dar draugijos nekatalikiška. Blaivieji nariai turi stengtis, kiek galėdami, stabdyti tokį nešvarų darbą.

Galutiną nuomonę gali jums pareikšti jūsų klebonas. Jis ant vietos geriau žino, kas ta draugija ir ko ji verta.

Pastaba. Kito tavo klausimo apie tai, kodėl jūsų mieste katalikai neremia gero kataliko lietuvio biznieriaus, o eina perka pas žydus, turkus ir nezaležniką, čia nededu, nes jis neliečia nei tikėjimą, nei dorą.

Bažnyčia neturi įsakymo, kur katalikai privalo pirkti sau daiktų, tai ir man sunku čia kas sakyti. Žinoma, derėtų lietuviams katalikams remti kataliką biznierių, bet vieni dėl pavydo, kiti dėl klaidingo įsitikinimo, kad pas žydus ir kitus yra viskas geriau ir pigiau, kiti dėl kitų priešasčių neperka. Kartais kalti ir patys biznieriai, kad nemoka biznio vesti. Jie tik laukia, kad pas juos pirktų, vien, kad jie katalikai, o nežiūri to, kad turėtų gerų prekių ir mokėtų su pirkikais tinkamai apsieiti.

ATSAKYMAS *Klevelandiečiui.* Ką tu turi daryti su savo moterimi, kuri daugybės įvairių kaltybių dasileidžia, ar ją apleisti, ar dar kęsti, ar imtis kokių priemonių jai taisyti, mums sunku spręsti.

Teisingą sprendimą galima išduoti, išklausius abiejų pusių ir liūdininkų, gi dabar mes turime tik tavo vieno skundą. Taigi geriausia padarysi, jei su tuo reikalu kreipsiesi į savo kleboną. Galimas daiktas, kad jis tavo klausimą teisingiausiai ir geriausiai išriš.

KLAUSIMAS. Ar galima kramtyti gumą prieš priimsiant Komuniją?

Kenoshietė.

ATSAKYMAS. Negalima. Su guma yra sumaišyta valgomų dalykų-saldumų. Jų nuryjimas laužo griežtąjį pasninką, kurį reikia išlaikyti prieš priėmimą šv. Komunijos.

Pastaba. Deī trečiojo savo klausimo geriau pasiklausk kunigo per išpažintį. Laikraštyje netinka tie dalykai svarstyti.

Visko smulkiai laikraštyje negalima gvidenti, o abelnas atsakymas gali įvesti į klaidą.

ATSAKYMAS p. J. Vinickui, Worcester, Mass. Tamistos klausimo nededame į "Laivą," nes jis yra tik tavo asmenis reikalas ir be to jame iškeliamas kriminalis dalykas tam asmeniui, o užtektinų įrodymų neturi. Už iškeltą tą dalyką viešai spaudoje galėtų kliūti ir tau ir "Laivui."

Lietuvių patarlė sako "per paslą vilkas netunka." Čia įvyko panašiai. Norėjai pigiau ir lengviau priduoti seseriai dovanas per tą asmenį ir pasidarei sau daug negerumo.

Negerai padarei, kad įdavęs tam asmeniui pinigų, nepaėmė iš jo raštelio. Raštelis imamas ne dėl to, kad asmenim nepasitikėtum, bet kad neįvyktų klaidų.

Gal tas asmuo visiškai pamiršo, kad priėmė iš tavęs pinigų ir tavo reikalavimą laiko klaidingą.

Gal jis pridavė pinigų tavo seseriai, bet nepaėmė jos parašo, kad ji priėmė, tai sesuo gali tvirtinti pinigų nepriėmus, norėdama jų daugiau gauti. Tokių atsitikimų buvo, yra ir bus, kuomet daroma viskas be rašto.

Gal tas asmuo praleido tuos pinigų saviems, ar kitų reikalams; dabar neturėdamas iš ko atsilyginti tyli.

Norėdamas atgauti pinigų, siųsk reikalavimą su kunigo Virmausko liūdižimu, aiškiai surašytu, kad jis matė, kaip davė pinigų ir girdėjo su koku tikslu davė, kitaip niekas nesiskubins tavo žodžiams tikėti, nors jie būtų ir teisingiausi, nes šioje gadynėje tiek yra suktybių, apgavysčių ir neteisingų prisikabinėjimų, kad jau sunku yra kam nors tikėti.

(Tąsa nuo 572 pusl.).

Ar savo darbus atlikdavau su malonumu, kantrumu, pastovumu ir tinkamu rimtumu? Ar savo pavaldinius neskirsčiau į man malonius ir nemėgiamus? Ar susijaudinime netaisiau, nebariau jaunesniųjų? Ar užlaikiau mandagumo taisyklės santykiuose su visais žmonėmis?

Gailėsčio Aktas.

Viešpatie Jėau, matai mano nedėkingą, subiaurintą sielą nuodėmėmis, klaidomis ir apsilėidimais; pasigailėk manęs, duok laiko atgailauti ir suteik malonės toliau nei vienu nusidėjimu Tau daugiau nenusikalsti. Vėlyk mirti, negu Tau, geriausias Dieve, nusikalsti.

tų eiti pareigų?

BRANGŪS TAUTIEČIAI.

Amerikos Lietuviai Katalikai turi tik vieną savo dienraštį "Draugą," kuris rūpinasi pilnai patenkinti liet. katalikų reikalus. Apie jį yra susibūrę visi organizuotieji į Federaciją katalikai. Dienraštis "Draugas" ruošia vasaros metu dailias savo naudai pramogas — piknikus. Dienraščio "Draugo" parėmimas, tai yra organizuotos katalikų visuomenės rėmimas. Ir Jūs, brangieji "Laivo" skaitytojai, jei tik galite, paremkite "Draugą," dalyvaudami rugpiūčio 24 d. Bergmans Grove, Riverside, Ill. "Draugo" piknike.

"Draugo" Administracija.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.